

РЕШЕНИЕ

№ 18

гр. В.П., 03.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВЕЛИКИ ПРЕСЛАВ, I СЪСТАВ, ГО, в публично заседание на двадесет и трети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Дияна Д. Петрова

при участието на секретаря Жения С. Проданова
като разгледа докладваното от Дияна Д. Петрова Гражданско дело № 20223610100186 по описа за 2022 година

В производството по настоящото дело съдът е сезиран с предявени от „Е.П.П.“ АД, с ЕИК, със седалище: гр. В., адрес на управление: гр. В. 9009, район В.В., В. Т. – Г, бул. „В.В.“ № 258, представляван по закон от П.С.С., Я.М.Д. и Д.К.Д., представляван по пълномощие от Е. М. – юриконсулт срещу Х. М. Я. с ЕГН *****, с постоянен и настоящ адрес: гр. В.П. общ. В.П., обл. Ш., ул. „И.В. № 17, обективно кумулативно съединени положителни установителни искове с правно основание чл. 415, ал. 1 вр. чл. 422, ал. 1 ГПК вр. с чл.124, ал.1 от ГПК и чл.86 от ЗЗД, с искане да бъде признато за установено, че ответника дължи на ищеца СУМАТА 300.28 лева (триста лева и двадесет и осем стотинки), представляваща главница за незаплатена ел.енергия по фактури с №№ ФП0302663170/21.12.2020 г.; ФП*****/20.01.2021 г.; ФП0305071695/18.02.2021 г., ФП0306177363/19.03.2021 г., издадени за периода от 21.12.2020 г. до 19.03.2021 г. за обект с аб. № 0201706031, п.к. 9850, гр.В.П. общ. В.П., обл. Ш., ул. „И.В. № 17, с клиентски № 1300107981, МОРАТОРНА ЛИХВА 29.82 лева (двадесет и девет лева и осемдесет и две стотинки), за периода до 20.01.2022 г.,ЗАКОННАТА ЛИХВА от датата на подаване на заявлението – 02.02.2022 г. до изплащане на вземането, КАКТО И СУМАТА 75.00 лева (седемдесет и пет лева), представляващи разноски по заповедното производство. Вземането произтича от следните обстоятелства: Консумирана и незаплатена електрическа енергия съгласно Общи условия на договорите за продажба на електрическа енергия на „Енерго Про Продажби“ АД и чл. 107 от Закона за енергетиката, за които е издадена заповед за изпълнение по чгрд.№45/2022 г. по описа на ВПРС. Претендира и разноски в настоящото и заповедното производство.

В исковата молба се сочи, че в полза на ищеца е издадена заповед за изпълнение по реда на чл. 410 от ГПК. С оглед разпоредбата на чл. 415, ал. 1, т. 2 от ГПК на кредитора е указано да предяви иск за установяване на вземането си, което е направено в законния срок.

С издадената заповед за изпълнение по реда на чл. 410 от ГПК, длъжникът-ответник Х. М.

Я. е осъден да плати на кредитора "Е.П.П." АД, със седалище и адрес на управление: гр. В., В. Т. – Г, сумата 300.28 лева (триста лева и двадесет и осем стотинки), представляваща главница за незаплатена ел.енергия по фактури с №№ ФП0302663170/21.12.2020 г.; ФП*****/20.01.2021 г.; П0305071695/18.02.2021 г., ФП0306177363/19.03.2021 г., издадени за периода от 21.12.2020 г. до 19.03.2021 г. за обект с аб. № 0201706031, п.к. 9850, гр.В.П. общ. В.П., обл. Ш., ул. „И.В. № 17, с клиентски № 1300107981, МОРАТОРНА ЛИХВА 29.82 лева (двадесет и девет лева и осемдесет и две стотинки), за периода до 20.01.2022 г.,ЗАКОННАТА ЛИХВА от датата на подаване на заявлението – 02.02.2022 г. до изплащане на вземането.

Ищецът твърди, че ответника му е клиент с клиентски номер кл.№13000107981 във връзка с продажба на ел.енергия за обект на потребление с абонатен №0201706031, находящ се на адрес гр.В.П. обл.Ш., ул.»И. В.»№17. Облигационните им отношения били регламентирани от Общите условия на договорите за продажба на електрическа енергия на «Е.П.П.»АД, които били приети на осн.чл.98а от ЗЕ и одобрени от ДКЕВР. Съгласно чл.17, т.2 от ОУДПЕЕ, приложими към настоящия момент, потребителят бил длъжен да запаща стойността на използваната в имота ел.енергия в сроковете и начина посочен в ОУ. Същите били посочени в чл.26 от ОУДПЕЕ, като в ал.6 от чл.26 било изрично регламентирано, че потребителя се счита уведомен надлежно, че дължи плащане на използваната ел.енергия в посочените сроковете, независимо дали е получил предварително писмено уведомление за размера на задължението. Следователно бил изпаднал в забава след настъпване на падежа на всяка от фактурите, без да има изрична покана за плащане. Съгласно чл.38 от ОУДПЕЕ, изпадналият в забава потребител дължи и обезщетени е за забава в размер на законната лихва за всеки просрочен ден.

Ищецът моли съда да приеме за установено по отношение на ответника съществуването на посочените вземания по заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК, постановена по ч. гр. д. №45/2022 г. по описа на РС-В.Преслав.

В законния едномесечен срок, предвиден в разпоредбата на чл.131 от ГПК, ответникът, чрез назначения особен представител е депозирал писмен отговор на исковата молба, в който счита че искове са допустими, но частично неоснователни, т.к, след преустановяване на плащането още на първата фактура, доставчикът не е прекратил електроснабдяването.

В съдебно заседание ответникът се представлява от особеният представител, който не оспорва установените вземания по посочените фактури по размер и моли съдът да се произнесе въз основа на събраните по делото писмени доказателства.

Съдът, преценявайки събраните по делото доказателства по реда на чл. 12 и чл. 235 от ГПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

За клиентски номер кл.№13000107981 във връзка с продажба на ел.енергия за обект на потребление с абонатен №0201706031, находящ се на адрес гр.В.П. обл.Ш., ул.»И. В.»№17 ищецът "Енерго-Про Продажби" АД гр. В. е издал на получателя Х. М. Я., фактури с №№ ФП0302663170/21.12.2020 г.; ФП*****/20.01.2021 г.; П0305071695/18.02.2021 г., ФП0306177363/19.03.2021 г., издадени за периода от 21.12.2020 г. до 19.03.2021 г. , за сумата общо 300.28 лева. Сумата не е заплатена от Х. М. Я., който факт не се спори от ответната страна.

На 02.02.2020 г. "Енерго-Про Продажби" АД е подало срещу Х. М. Я. пред ВПРС заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК за неизплатените задължения на ответника по изброените фактури.

Образувано е ч. гр. дело №45/2022 г. по описа на съда, по което е издадена заповед №25 от 04.02.2022 г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК, срещу длъжника Х. М. Я.. Заповедта е връчена на длъжника при условията на чл. 47, ал. 5 от ГПК, поради което и на основание чл. 415, ал. 2 във вр. с ал. 1, т. 2 от ГПК заповедният съд е указал на заявителя да предяви иск за установяване на вземането си.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Предявени са обективно съединени иски с правно основание чл. 415, ал. 1 вр. чл. 422, ал. 1 ГПК вр. с чл.124, ал.1 от ГПК и чл.86 от ЗЗД, който съдът намира за допустими.

Уважаването на претенцията за установяване на съществуването на вземанията на "Енерго-Про Продажби" АД, за които е издадена заповед за изпълнение по реда на чл. 410 ГПК по ч. гр. д. №45/2022 г. по описа на ВПРС, е предпоставено от установяване на възникването и съществуването на облигационна връзка между страните по договор за продажба на електрическа енергия, при общи условия, обвързващи всички клиенти на енергийния снабдител съгласно чл. 98а ЗЕ, реалното доставяне в процесния обект на посочените в представените фактури количества електрическа енергия и извършване на услугата възстановяване на захранването, както и размера на претендираните вземания.

За съществуването на твърдяната договорна връзка между страните е необходимо през иския период ответникът да е имал качеството "потребител на електрическа енергия за битови нужди" за процесния обект. Съгласно § 1, т. 42 ДР на ЗЕ това е физическо лице - собственик или ползвател на имот, което ползва електрическа енергия за домакинството си. Член 92 ЗЕ, определя като страни по сделките с електрическа енергия – "крайните снабдители на електрическа енергия" и "краен клиент" (пар. 1, т. 28а и т. 27г ДР, ЗЕ). Отношенията между потребителя и дружеството – краен снабдител се уреждат съгласно публично известни общи условия, за действието на които съгласно чл. 98а, ал. 4 ЗЕ не е необходимо приемане от страна на потребителя, т. к. приложение намират специалните разпоредби на Закона за енергетиката, които дерогират общите такива по ЗЗД и ТЗ.

По делото са представени Общи условия на договорите за продажба на електрическа енергия на "Енерго-Про Продажби" АД (ОУДПЕЕ), одобрени от ДКВЕР с Решение № ОУ-061/07.11.2007 г., в сила от 26.11.2007 г., публикувани във в-к "Репортер", действали през процесния период. Съгласно чл. 4, ал. 1 от тях "потребител на електрическа енергия за битови нужди" е физическо лице – собственик или ползвател на имот, присъединен към електроразпределителната мрежа на "Енерго-Про Мрежи" АД, което ползва електрическа енергия за домакинството си и е снабдявано и закупува същата от "Енерго-Про Продажби". Именно това са предпоставките, при осъществяването на които възниква твърдяната от ищеца договорна връзка.

Съгласно фикцията, установена с чл. 110, ал. 2 от ЗС, електрическата енергия следва статута на движимите вещи. С приемането на чл. 98а от ЗЕ (ДВ бр. 54/2012 г. в сила от 17.07.2012 г.) се въвежда нов принцип спрямо определени сделки, сключени при т. н. Общи условия, различен от този по чл. 16 от ЗЗД и чл. 298 от ТЗ, а именно: "Публикуваните Общи условия влизат в сила за клиентите на крайния снабдител, без изрично писмено приемане", като в срок до 30 дни след влизането в сила на общите условия клиентите, които не са съгласни с тях, имат право да внесат при съответния краен снабдител на ел. енергия заявление, в което да предложат специални условия. С тази разпоредба се определя моментът, от който общите условия стават задължителни за потребителите - от публикуването, а не от приемането им. Така Общите условия са част от

правоотношението между "ex Lege", по силата на факта на публикуването. Съгласно чл. 17, т. 2 от ОУ на ДПЕЕ, приложими към настоящия момент, "потребителят се задължава да заплаща стойността на използваната в имота ел. енергия в сроковете и по начина, определени в тези Общи условия". Сроковете били регламентирани в чл. 26 от ОУ на ДПЕЕ, като в чл. 26, ал. 6 от ОУ на ДПЕЕ изрично било посочено, че неполучаването на фактурата не освобождава потребителя от задължението му да заплати дължимата сума в срок. Съгласно чл. 38 от ОУ на ДПЕЕ, "потребител, който не изпълни задължението си за плащане в срок на дължими към "Енерго-Про Продажби" АД суми, дължи обезщетение за забава в размер на законната лихва за всеки просрочен ден".

Съдът намира, че събраните по делото доказателства установяват наличието на доставено и потребено количество ел. енергия по редовен отчет, от една страна и неизпълнено от абоната задължение за заплащане на същото. Възраженията за недължимост на суми за потребление са неоснователни. Като потребител на ел. енергия ответникът е страна по договор за пренос на ел. енергия чрез електроразпределителните мрежи на "Енерго-Про Мрежи" АД, поради което същият е обвързан от ОУДПЕЕ, който са действали към отчетния период. Съгласно същите потребителят се задължава да заплаща стойността на използваната ел. енергия в определените в ОУ срокове и начин, като при забава дължи обезщетение в размер на законната лихва за всеки просрочен ден. От изложеното следва, че е налице доставена до абоната и потребена от него ел. енергия в посоченото в справка количество и същата подлежи на заплащане съгласно правилата за продажбата по чл. 200 от ЗЗД ввр. чл. 79 от ЗЗД ввр. чл. 327, ал. 1 от ТЗ и чл. 17, т. 2 от ОУ на ДПЕЕ в изпълнение на договорни задължения от страните.

Твърдението за неизпълнение на парично задължение за заплащане стойността на консумираната ел. енергия от потребителя-ответник, е за отрицателен факт, който обръща тежестта на доказване и в тежест на ответника е да докаже, че е изпълнил, каквито доказателства по делото не са събрани. Ответникът дължи сумата 300.28 лв. - неизплатено задължение за консумирана ел. енергия.

Съгласно чл.20, ал.1 от ОУДПЕЕ, „Е.П.П.“ АД може да поиска от „Е.П.М.“ АД да прекъсне или да ограничи снабдяването с ел.енергия в случай, че битов потребител в срок от 10 дни не изпълни задължение съгласно ОУ, включително и при забава на плащане на дължимите суми. В останалите алинеи на посочената разпоредба се регламентира реда и начина за прекъсване на снабдяването и възстановяването му. Видно от чл.20, ал.1 от ОУДПЕЕ, прекъсването е само възможност за доставчика при неизпълнение на задълженията на потребителя, не е задължение. Поради което направеното с отговора възражение в тази насока е неоснователно. В случай, че потребителя е имал желание да прекрати договора с доставчика на ел.енергия е следвало да направи регламентираните в ОУ постъпки за това.

Основателни се явяват претенциите на ищеца по отношение на лихвата за забава. Купувачът на доставената ел. енергия(със статут на движима вещ) изпада в забава, ако не изплати покупната цена, когато ел. енергията е доставена, респ. консумирана от потребителя-купувач по аргумент от чл. 327, ал. 1 от ТЗ. Предвид изложеното претенцията за сумата 29.82 лева, представляваща общ размер на мораторна лихва върху главницата от 330.28 лв. за периода от датата на падежа на вземането по всяка една фактура за забава до 20.01.2022 г., както и за законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението по ч. гр. дело №45/2022 г. на ВПРС– 02.02.2022 г. до окончателното и изплащане.

Въз основа на изложеното съдът намира, че предявените установителни исков за

основателни и доказани и следва да бъдат уважени в предявения размер.

Съгласно т. 10 от Тълкувателно решение № 4/2013 г. на ОСГК ВКС, съдът, който разглежда иска, предявен по реда на чл. 422 респ. чл. 415, ал. 1 от ГПК, следва да се произнесе за дължимостта на разноските, направени и в заповедното производство, като съобразно изхода на спора разпредели отговорността за разноските както в исковото, така и в заповедното производство.

Изходът на спора и релевираното от ищеца искане за присъждане на реализираните от него разноски по настоящото дело и по заповедното производство, подкрепено с доказателства за действително реализирани такива /платена държавна такса, адвокатско възнаграждение и възнаграждение за особен представител/, обосновават положителното произнасяне на съдебния състав по искането за разноски, реализирани в рамките на настоящето производство съобразно уважената част от исковите, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК в общ размер на 475.00 лв. за държавна такса, юрисконсулско възнаграждение, възнаграждение и възнаграждение на особен представител.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО в отношенията между ищеца „Е.П.П.“ АД, с ЕИК, със седалище: гр. В., адрес на управление: гр. В. 9009, район В.В., В. Т. – Г, бул. „В.В.“ № 258, представляван по закон от П.С.С., Я.М.Д. и Д.К.Д., представляван по пълномощие от Е. М. – юрисконсулт, че **В ПОЛЗА НА ИЩЕЦА СЪЩЕСТВУВА ВЗЕМАНЕ ПРОТИВ ОТВЕТНИКА** Х. М. Я. с ЕГН *****, с постоянен и настоящ адрес: гр. В.П. общ. В.П., обл. Ш., ул. „И.В. № 17, в следните размери: СУМАТА 300.28 лева (триста лева и двадесет и осем стотинки), представляваща главница за незаплатена ел.енергия по фактури с №№ ФП0302663170/21.12.2020 г.; ФП*****/20.01.2021 г.; ФП0305071695/18.02.2021 г., П0306177363/19.03.2021 г., издадени за периода от 21.12.2020 г. до 19.03.2021 г. за обект с аб. № 0201706031, п.к. 9850, гр.В.П. общ. В.П., обл. Ш., ул. „И.В. № 17, с клиентски № 1300107981, МОРАТОРНА ЛИХВА 29.82 лева (двадесет и девет лева и осемдесет и две стотинки), за периода до 20.01.2022 г.,ЗАКОННАТА ЛИХВА върху главницата от датата на подаване на заявлението – 02.02.2022 г. до изплащане на вземането, като вземането произтича от следните обстоятелства: Консумирана и незаплатена електрическа енергия съгласно Общи условия на договорите за продажба на електрическа енергия на „Енерго Про Продажби“ АД и чл. 107 и чл.98а от Закона за енергетиката и на основание Общи условия на договорите за продажба на електрическа енергия на „ЕНЕРГО ПРО Продажби“ АД, за които е издадена заповед за изпълнение №25/04.02.2022 г. по чгр.д.№45/2022 г. по описа на ВПРС на основание чл. 415, ал. 1 вр. чл. 422, ал. 1 ГПК вр. с чл.124, ал.1 от ГПК и чл.86 от ЗЗД.

ОСЪЖДА Х. М. Я. с ЕГН *****, с постоянен и настоящ адрес: гр. В.П. общ. В.П., обл. Ш., ул. „И.В. № 17, да заплати на „Е.П.П.“ АД, с ЕИК, със седалище: гр. В., адрес на управление: гр. В. 9009, район В.В., В. Т. – Г, бул. „В.В.“ № 258, представляван по закон от П.С.С., Я.М.Д. и Д.К.Д., представляван по пълномощие от Е. М. – юрисконсулт, направените разноски по гд. №153/2021г. по описа на ВПРС, съобразно уважената част от исковите в размер на **475.00 лв. (четиристотин седемдесет и пет лева), на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК.**

ОСЪЖДА Х. М. Я. с ЕГН *****, с постоянен и настоящ адрес: гр. В.П. общ. В.П.,

обл. Ш., ул. „И.В. № 17, да заплати на „Е.П.П.“ АД, с ЕИК, със седалище: гр. В., адрес на управление: гр. В. 9009, район В.В., В. Т. – Г, бул. „В.В.“ № 258, представляван по закон от П.С.С., Я.М.Д. и Д.К.Д., представляван по пълномощие от Е. М. – юриконсулт, направените разноси в заповедното производство по ч.грд. №45/2022г. по описа на ВПРС, съобразно уважената част от исквете в размер на **75.00 лв. (седемдесет и пет лева)**, **на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК.**

РЕШЕНИЕТО подлежи на въззивно обжалване пред Ш.ски окръжен съд, в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Препис от настоящото решение да се връчи на страните по делото, заедно със съобщението за постановяването му на основание чл. 7, ал. 2 ГПК.

След влизане в сила на решението, приложеното ч.гр. дело №45/2022 г. по описа на ВПРС да се върне в състава, ведно с препис от настоящото решение.

Съдия при Районен съд – В.П.: _____